

Някои от отците казаха на нашия игумен:

- Стори милост, отче, отложи този път обичая за раздаване на бедните, за да не се лишат братята на манастира, тъй като никъде няма пшеница.

- Не бива, чеда, да нарушим благословението на нашия отец - започнал да възразява аввата. - Вие знаете заповедта на стареца, не трябва да я престъпваме. Наистина, той сам ще се погрижи за нас.

Но братята продължаваха да настояват на своето.

- На самите нас не стига и ние нищо няма да раздаваме!

- Какво пък - съгласи се игуменът, дълбоко наскърбен - да бъде по вашему. Правете, както знаете!

Така не се раздаде милостиня ни на светия Велики четвъртък, ни на светия Велики петък. Завеждащият хамбара наскоро отишъл в него и видял, че цялата пшеница е поникнала. Наложил се да я хвърлят в морето. Тогава аввата започна да ни говори:

- Ето, поради това трябва да понесат наказание нарушителите на заповедта на стареца. Пожънете сега плодовете на непослушанието! Всичко 500 модия трябваше да раздадем и със своето послушание щяхме да угодим на нашия отец Теодосий и своите братя щяхме да утешим. А сега какво? Изхвърлихме 5000 модия, а каква полза получихме, чеда? Наистина, причинихме на себе си двойна вреда: първо, нарушихме заповедта на нашия отец; второ, възложихме надежди не на Бога, а на пшеницата. Да се поучим, братя, от този случай, че Бог е, Който се грижи за целия човешки род, че св. Теодосий невидимо се грижи за нас, неговите чеда.

ГЛАВА 86

ЗА ОТШЕЛНИКА, ПОЧИНАЛ СЛЕД ПРИЕМАНЕ НА СВ. ПРИЧАСТИЕ

"Дошъл в манастира, за да отиде при Господа, примирил се с всички."

Това от Еги ни разказа: "Излязох от Еги след празника. Настана страшен студ. Отидох в манастира на авва Теодосий в Скопел. А там се случи следното. В тази местност живеел отшелник, който се хранел с трева. В неделните дни той отивал в манастира и се причестявал със св. Тайни. Веднъж отшелникът не се явил, въпреки своя обичай, цели пет седмици в манастира. Монасите били натъжени от това. По време на моето пребиваване там в неделния ден той най-после дойде. Като го видяха отците, зарадваха се и паднаха пред него, като просеха прошка. Падна и той пред тях и след това се разцелуваха. И като прие пречистото тяло и кръв на нашия Господ Иисус Христос, отшелникът легна